

216

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 31 stycznia 1953 r.

w sprawie egzaminów dla kandydatów na techników aptecznych.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) i stosownie do § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 1952 r. o wykonywaniu czynności fachowych w aptekach otwartych oraz specjalnych kwalifikacjach fachowych wymaganych od pracowników tych aptek (Dz. U. Nr 30, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydziały zdrowia prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) zorganizują egzaminy dla kandydatów na techników aptecznych.

§ 2. 1. Egzaminy przeprowadza komisja egzaminacyjna w składzie:

- 1) przewodniczący, powołany przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydział zdrowia;
- 2) dwaj członkowie, delegowani przez wojewódzki oddział przedsiębiorstwa państwowego „Centrala Aptek Społecznych”;
- 3) dwaj członkowie, delegowani przez zarząd okręgu Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

2. Członkowie komisji wymienieni w ust. 1 pkt 2 oraz jeden z członków wymienionych w ust. 1 pkt 3 powinni posiadać uprawnienia do samodzielnego wykonywania w aptekach otwartych czynności fachowych w pełnym zakresie.

§ 3. Terminy egzaminów ustala przewodniczący komisji egzaminacyjnej w porozumieniu z wydziałem zdrowia (§ 1) i o wyznaczonym terminie zawiadamia pisemnie kandydatów, którzy złożyli podania o dopuszczenie do egzaminów na techników aptecznych.

§ 4. Do egzaminu mogą być dopuszczone osoby, które:

- 1) posiadają wykształcenie na poziomie 7 klas szkoły ogólnokształcącej oraz
- 2) były zatrudnione przez dwa lata w aptekach otwartych na stanowiskach laborantów aptecznych przy wykonywaniu czynności określonych w § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 1952 r. (Dz. U. Nr 30, poz. 205).

§ 5. 1. Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wносить do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydział zdrowia.

2. Do podania należy dołączyć dokumenty stwierdzające posiadanie wykształcenia i praktyki określonych w § 4 pkt 1 i 2.

§ 6. 1. Egzamin polega na sprawdzeniu znajomości przez kandydata przedmiotów teoretycznych oraz posiadania odpowiedniej biegłości w wykonywaniu czynności technika aptecznego w zakresie przewidzianym programem egzaminów.

2. Egzamin składa się z części praktycznej i części teoretycznej.

§ 7. 1. Przed rozpoczęciem egzaminów komisja egzaminacyjna opracowuje zadania na egzamin prak-

tyczny oraz pytania na egzamin teoretyczny w ten sposób, ażeby sprawdzić przygotowanie kandydata do wykonywania zawodu technika aptecznego.

2. Zadania na egzamin praktyczny oraz pytania do egzaminu teoretycznego wylosowują kandydaci w obecności komisji.

3. Komisja może zadawać kandydatowi podczas egzaminu również inne pytania niż wylosowane.

4. Egzamin praktyczny polega na wykonaniu przez kandydata pod nadzorem komisji lub jej członka pracy wskazanej przez komisję, która określa również miejsce i czas wykonania takiej pracy.

5. Egzamin teoretyczny odbywa się ustnie i polega na wykazaniu przez kandydata znajomości następujących przedmiotów:

- 1) farmacja stosowana;
- 2) administracja i biurowość apteczna w zakresie potrzebnym przy wykonywaniu czynności technika aptecznego;
- 3) nauka o Polsce i świecie współczesnym w zakresie I kursu Wszecnicy Radiowej.

§ 8. 1. Niezwłocznie po zakończeniu każdej części egzaminu komisja egzaminacyjna ustala jego wynik.

2. Po zakończeniu egzaminu komisja ustala ostateczną ocenę egzaminu w zależności od wyniku jako złożony „z wynikiem dodatnim” bądź „z wynikiem ujemnym”.

3. Wynik egzaminu ustala komisja jako dodatni w przypadkach, gdy kandydat wykazał wiadomości potrzebne do wykonywania czynności technika aptecznego.

4. Wynik egzaminu ogłasza przewodniczący niezwłocznie po ustaleniu przez komisję ostatecznej oceny egzaminu.

5. W przypadku uzyskania przez kandydata oceny „z wynikiem ujemnym” komisja może dopuścić go do egzaminu poprawkowego, który powinien się odbyć nie wcześniej niż przed upływem trzech, a nie później niż po upływie sześciu miesięcy od daty przystąpienia do egzaminu po raz pierwszy.

6. Komisja ustala zakres egzaminu poprawkowego.

7. Egzamin poprawkowy można zdawać tylko jeden raz.

§ 9. 1. Do ważności decyzji komisji egzaminacyjnej konieczna jest obecność przewodniczącego i co najmniej dwóch jej członków.

2. Decyzje komisji zapadają zwykłą większością głosów, a w przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Z przebiegu czynności komisji członek komisji wyznaczony przez przewodniczącego sporządza protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 9. Kandydatowi, który złożył egzamin z wynikiem dodatnim, prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) — wydział zdrowia wydaje zaświadczenie według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

Załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 31 stycznia 1953 r. (poz. 216).

Prezydium Rady Narodowej w
Wydział Zdrowia

ZAŚWIADCZENIE

Nr dnia 195 . . . r.

Ob. ur. złożył(a) w dniu z wynikiem dodatnim egzamin na technika aptecznego przed Komisją Egzaminacyjną powołaną w myśl zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 31 stycznia 1953 r. w sprawie egzaminów dla kandydatów na techników aptecznych (Monitor Polski Nr A-15, poz. 216).

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej

Kierownik Wydziału Zdrowia

Pieczęć okrągła

217

OKÓLNİK MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 10 lutego 1953 r.

zmieniający okólnik z dnia 27 lutego 1952 r. w sprawie wydawania przez Polski Związek Motorowy ocen i opinii technicznych w zakresie gospodarki samochodowej i wypadków drogowych.

§ 1. W okólniku Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 27 lutego 1952 r. w sprawie wydawania przez Polski Związek Motorowy ocen i opinii technicznych w zakresie gospodarki samochodowej i wypadków drogowych (Monitor Polski Nr A-24, poz. 308) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w końcu ust. 1 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „oraz udzielanie opinii co do metod prawidłowego prowadzenia gospodarki samochodowej”;
- b) w końcu ust. 2 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy: „jak również znajomością zasad prowadzenia właściwej gospodarki samochodowej i obowiązujących przepisów w tym zakresie”;

2) w § 2 ust. 1 po punkcie 7 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) sposób i prawidłowość prowadzenia gospodarki samochodowej, zwłaszcza w zakresie:

- a) użytkowania pojazdów samochodowych,
- b) utrzymania pojazdów samochodowych,
- c) wykorzystania pojazdów samochodowych stosownie do ich właściwości techniczno-ekonomicznych,
- d) sprawozdawczości z pracy pojazdów samochodowych,
- e) wykorzystania stacji obsługi i warsztatów.”

§ 2. Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*

218

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w dniach 25 listopada 1952 r. i 1 stycznia 1953 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Ministra Przemysłu Maszynowego:

Damski Bronisław, Preiss Lucjan, Supel Zygmunt, Szary Józef;

przez Ministra Hutnictwa:

Macioł Jerzy, Respondek Szczepan, Strzoda Antoni, Szeliga Piotr.